

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่จะพัฒนาศักยภาพด้านสุขภาวะของประชาชน ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคน สู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตปัจจัย เสียงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม สร้างเสริมสุขภาวะคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้ง ร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนา นโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนา คุณภาพระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนา ระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศไทย การพัฒนานิเทศการด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้ง การผลิตและการกระจายนิเทศการ ตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มี ประสิทธิภาพและยั่งยืน ซึ่งจากการกำหนดยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สุขภาวะคนไทย มีปัจจัยเสียงและต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วน ในทุกด้าน เพราะในสังคมปัจจุบันมีการแข่งขัน ทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่สูงขึ้น การพัฒนาดังกล่าวมุ่งเน้นแต่ทางด้านวัฒนธรรม และ เทคโนโลยีที่มากเกินพอดี โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมา ปัญหาทางด้านสุขภาพของคน ในสังคมจึงมีมากขึ้นอย่างเป็นทวีคูณ

การมีสุขภาวะที่ดีนี้เป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตและสังคมในทุกๆ ที่ เพื่อการมี สุขภาวะที่ดีเป็นพื้นฐานแห่งชีวิต ที่มนุษย์ทุกคนปรารถนาและคาดหวังให้ตนเองมีสุขภาพที่ดี (ประเวศ วสส. 2543 : 3) ประชาชนที่มีคุณภาพจะมีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจะทำให้การดำรงชีวิตมีความสุข แต่จากรายงานสุข ภาวะคนไทย ปี 2554 ตามตัวชี้วัดสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้สุขภาวะของคนไทย พบว่า สุขภาวะทางกายมีอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ โดยเฉพาะโรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจและโรคเบาหวาน เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง และพบพฤติกรรม ขาด และ เกิน ในการเลือกกินอาหารบางประเภท นั่นคือ การบริโภคผักผลไม้สดลง แต่ยังนิยมบริโภคอาหาร ajan ด่วน ไขมันสูง และพวกขนมหวาน น้ำอัดลม โดยเฉพาะในกลุ่มวัยเด็ก คนไทยอายุ 15 ปี ขึ้นไป มีภาวะอ้วนและอ้วนลงพุงสูงถึง ร้อยละ 34.7 และ 32.1 ตามลำดับ สุขภาวะทางจิตพน

สถานการณ์ดีขึ้นแต่ความเคร่งและปฏิบัติตามคำสอนทางศาสนาของคนไทยมีแนวโน้มลดลง สุขภาวะทางสังคม เมื่อพิจารณาด้วยนิครอบครัวอยู่คน ของประเทศไทย อยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข และปรับปรุง มีสัดส่วนของท่อและแม่เลี้ยงเดียวที่ค่อนข้างสูง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ความสัมพันธ์ในครัวเรือนไทยว่ากำลังมีปัญหา โดยเฉพาะบทบาทหน้าที่ และสัมพันธภาพของสมาชิกในครอบครัว สุขภาวะด้านสติปัญญา พบว่า เด็กไทยมี เช่าว่าปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานซึ่งเป็นตัวมั่งคงถึงการล้มเหลวในการเข้าศึกษาของ ประเทศไทย (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. 2554 : 8-32) จากสถานการณ์ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าสุขภาวะของคนไทยในประเทศไทยกำลังมีปัญหาในทุกด้าน

3) การประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อ การพัฒนา นโยบายเพื่อสุขภาพ (Public Health Policy) ที่จะมีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงระบบสุขภาพ บทบาทของประชาชน มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการส่งเสริมสุขภาพของตนเอง และ ชุมชน โดยประชาชนจะต้องเห็นคุณค่า และผลของสิ่งแวดล้อม ต่อสุขภาวะ ช่วยกันรักษา และ สร้างสิ่งแวดล้อมที่เกือบถูก ต่อการมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ดี เช่น การรวมตัวกันของชุมชน เพื่อออกกำลังกาย การรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่ หรือสิ่งเสพติด การรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุ และการจัดโครงการ โรงเรียนสุขภาวะดี ที่ทำงานสุขภาวะดี หรือชุมชนสุขภาวะดี เป็นต้น การจัดโครงการ ที่มีประสิทธิภาพ มีความคิด องค์กรชุมชน จึงต้องมีการพัฒนาโครงสร้าง และกลไกการจัดการ ที่มีประสิทธิภาพ มีความคิด สร้างสรรค์ และตระหนักในสุขภาพของชุมชน และมีเจ้าหน้าที่สุขภาพ ทำหน้าที่ให้ความรู้ แก่ชุมชน ให้เกิดทักษะ การส่งเสริมสุขภาพ สอดคล้องกับแนวคิด การส่งเสริมพลังอำนาจ และสนับสนุนให้เกิดทักษะ การส่งเสริมสุขภาพ สอดคล้องกับแนวคิด การส่งเสริมพลังอำนาจ ชุมชน ที่สนับสนุนให้ชุมชนเกิดความสำนึกรัก แห่งพันธุ์สัญญาต่อส่วนรวม และการเสริมสร้าง ให้ชุมชน ลงมือทำด้วยตนเอง อีกต่อหนึ่ง เป็นการสะสหมความรู้ และประสบการณ์ จาก การปฏิบัติจริง (Learning by Doing) และเป็นกระบวนการเรียนรู้ แบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Learning Process) โดยเริ่มตั้งแต่ การสร้างทีมงาน เรียนโครงการ จัดทำแผน ดำเนินงาน ควบคู่ ไปกับ กระบวนการสะท้อนความรู้สึก ของประชาชน สำหรับข้อมูลข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง แผนงาน และกิจกรรมในโครงการ จนเกิดความรู้สึก เป็นเจ้าของโครงการร่วมกัน ซึ่งมีส่วน ในการ ให้ชุมชน ให้มีความแข็งแกร่ง และมั่นคงยั่งยืน ซึ่งการขับเคลื่อนของชุมชน โดย ชุมชน เพื่อชุมชน นี้ จะเป็นวิธีที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ทำให้เกิดการจัด กระบวนการรู้ ความตระหนักรทางค้านสังคม และเกิดการมีส่วนร่วม และชุมชนสามารถที่จะดูแล ตนเอง ได้อย่างยั่งยืน (สมจิต แคนส์เกอร์. 2548 : 5 ; พัชรี ดำรงสุนทรชัย. 2550 : 6)

ศูนย์ต้มโภชนา丹บ้านแหล่ลิง เป็นองค์กรเอกชนหนึ่ง ที่มีเป้าหมายในการดูแลเด็ก และเยาวชนในชุมชน เพื่อสุขภาวะชุมชนที่ดี ตั้งอยู่ที่บ้านของพ่อสม-แม่จวน ชาชิโภ บ้านเลขที่ 2,90 และ 106 หมู่ที่ 4 บ้านแหล่ลิง ตำบลบ้านคู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินการ ในปี พ.ศ. 2551 นำแนวคิดจากการโครงการติดตามเฝ้าระวังเด็กและเยาวชน หรือ Childe Watch มาประยุกต์ใช้ในชุมชนของตนเอง ซึ่งมีหลักการดำเนินการ จัดการเรียนรู้ตามอัธยาศัย ให้กับคนทุกคน ตามคำว่า "แหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของคนหลายวัย" โดยเน้น 3 เรื่องหลัก คือ 1) ภาษา เพื่อการเรียนรู้ 2) ศิลปะ เพื่อชัดเจน化 ใจ และ 3) อาชีพ เพื่อการดำรงชีวิต การเรียนรู้ภาษา เมื่อทั้งภาษาพูด ภาษาเขียนและภาษาทางคาย ศิลปะเน้นสอนศิลปะที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และอาชีพ เมื่อการเรียนรู้อาชีพในชุมชน ผ่าน

การถ่ายทอดจากครูภูมิปัญญา โดยจะจัดให้กับทุกคนทุกวัน สำหรับเด็กจะจัดสอนในวันเสาร์ และอาทิตย์ เวลา 09.00 – 12.00 น. โดยไม่มีคิดค่าใช้จ่าย ในสัปดาห์ที่มีการสอนจะเรียนก็จะมี กิจกรรมหลากหลายไว้ให้เด็กได้สนุกกับการเรียนรู้ เช่น การทำกรอบรูป ทำพวงกุญแจ ทำเทียน หอม ทำเทียนเจล ทำแซมพูสรรม พากรีมนวดผ่อน ทำน้ำยาล้างจาน เป็นต้น นอกจากนี้ ก็ยังมี กิจกรรมของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ได้มามาจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนปันแผ่น ในปี การศึกษา 2554 เครื่องข่ายศูนย์ตู้ม โอมสูกหวานบ้านเหล่าลิง ได้จัดทำโครงการศูนย์การเรียนรู้ การศึกษา 2554 เครื่องข่ายศูนย์ตู้ม โอมสูกหวานบ้านเหล่าลิง ได้จัดทำโครงการศูนย์การเรียนรู้ สิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันส่งเสริมสังคมแห่งการ เรียนรู้และคุณภาพเยาวชน ให้จัดการเรียนรู้นอกห้องเรียน โดยใช้พื้นที่ป่าชุมชนเป็นฐานใน การเรียนรู้กิจกรรมตามหลักสูตร นอกหลักสูตรและตามอัธยาศัย และเนื่องจากศูนย์ตู้ม โอมสูก หวานบ้านเหล่าลิงแห่งนี้เป็นพื้นที่คุณภาพ จึงได้รับคัดเลือกจากชาวบ้านในหมู่บ้านเหล่าลิง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคู่ ให้เป็นป้อมเบาหวาน(ศูนย์เบาหวาน) ของหมู่บ้าน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคู่ และสถานสมัครประจำ เหล่าลิง โดยจะมีเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคู่ แนะนำในการปฏิบัติงาน หมู่บ้าน มาตรวร่างกายของผู้ป่วยเบาหวาน พร้อมทั้งให้ความรู้ คำแนะนำในการปฏิบัติงาน ของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ในหมู่บ้านเหล่าลิง ที่มีจำนวน 6 ราย แต่การดำเนินงานเป็นเพียง การส่งเสริมสุขภาวะเพียงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ยังขาดการส่งเสริมสุขภาวะของคนในชุมชนให้ ครอบคลุมทุกคน และเนื่องด้วยป้อมเบาหวานแห่งนี้ได้ตั้งอยู่ในศูนย์ตู้ม โอมสูกหวานบ้าน เหล่าลิง ทำให้การจัดกิจกรรมป้อมเบาหวานดังกล่าวขาดความเชื่อมโยงกับกิจกรรมการเรียนรู้ ของเด็กและเยาวชนและคนในชุมชน กล่าวคือขาดการเรื่อมต่อให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถที่จะทำประโยชน์ให้กับชุมชนได้ จากการจัดเวทีส่วน ของตัวแทนชุมชน ในวันที่ 25 ตุลาคม 2554 อันได้แก่ เจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน(อสม) ตัวแทนเด็กและเยาวชน ผู้นำชุมชน สมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล นักวิชาการและคนในชุมชน ได้ชี้อสรุปร่วมกันว่า ต้องการที่จะส่งเสริมสุขภาวะของคนใน ชุมชน โดยให้คนทุกกลุ่มทุกวัยได้ทำกิจกรรมร่วมกันในอันที่จะเสริมสร้างความตระหนักร พร้อมทั้งปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพในทุกด้าน จากเหตุผลดังกล่าว เพื่อให้เกิดความเชื่อมต่อระหว่างกิจกรรมส่งเสริมสุขภาวะชุมชน ให้เข้ากับกลุ่มเด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชน ผู้วัยยัง詹ใจที่จะศึกษา หาผลลัพธ์ ขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน โดยศูนย์ตู้ม โอมสูกหวานบ้านเหล่าลิง อันจะเป็น การปลูกฝังให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาวะของตนเอง เกิดการ เรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ที่จะกระตุ้นส่งเสริมให้ปฏิบัติตนเพื่อเป็นคนมีสุขภาวะดี อีกทั้ง

การฝึกเป็นผู้ให้และผู้รับอย่างมีคุณค่า ปลูกฝังจิตสำนึกรักในการดูแลสุขภาพตนเองและผู้อื่น ซึ่งการปลูกฝังดังกล่าวถ้าเริ่มพัฒนาตั้นทุกวัยตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยชรา ย่อมเกิดความต่อเนื่อง ยั่งยืนในเมืองตัวเอง ขยายผลไปจนถึงคนในครอบครัวและชุมชน จนเกิดเป็นชุมชนแห่ง ความสุขได้อย่างหนึ่งด้วย

คำถามการวิจัยหลัก

กลยุทธ์การขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน โดยศูนย์ต้มโภมสุกหานบ้าน
เหล่าลิงควรจะเป็นอย่างไร

คำถามการวิจัยรอง

1. สภาพปัจจุหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไข สุขภาวะของบุคคลในชุมชนของ หมู่บ้านเหล่าลิง ตำบลบ้านคู่ อำเภอสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นอย่างไร
2. กลยุทธ์ในการขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน โดยศูนย์ต้มโภมสุกหาน บ้านเหล่าลิง มีกระบวนการและวิธีการอย่างไร
3. ผลของการใช้กลยุทธ์การขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน โดยศูนย์ต้มโภมสุก หานบ้านเหล่าลิง เป็นอย่างไร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุหา ความต้องการและแนวทางแก้ไขที่ชุมชนให้แก่ปัจจุหาด้าน สุขภาวะของบุคคลในชุมชน
2. เพื่อสร้างกลยุทธ์การขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน โดยศูนย์ต้มโภมสุก หานบ้านเหล่าลิง
3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลการใช้กลยุทธ์ขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน โดยศูนย์ต้มโภมสุกหานบ้านเหล่าลิง

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย แบ่งได้ตามระดับดังต่อไปนี้
ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจุหา ความต้องการและแนวทางแก้ไขด้านสุขภาวะของบุคคลใน ชุมชน ได้แก่ ประชาชนในตำบลบ้านคู่ อำเภอสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 113 คน

กำหนดสัดส่วนกถุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณ แล้วสู่นอย่างจ่ายจากจำนวนประชากรทั้งหมด และศึกษาปัญหา ความต้องการและแนวทางแก้ไขด้านสุขภาวะของบุคคลในชุมชนบ้านแหล่ลิง กถุ่มเป้าหมายได้แก่ ตัวแทนเด็ก เยาวชน ประชาชน จำนวน 20 คน จากบ้านแหล่ลิง ตำบลคู่ อำเภอสามารรถ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยความสมัครใจ

ระยะที่ 2 การสร้างกลยุทธ์ขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน จำนวน 39 คน แบ่งเป็น ตัวแทนเด็ก เยาวชน และประชาชนในชุมชน จำนวน 20 คน ตัวแทนจากองค์กรทางสังคม จำนวน 10 คน และตัวแทนจากผู้เชี่ยวชาญสุขภาวะ ทั้ง 4 ด้าน (ภายใน สังคม สติปัญญา) จำนวน 9 คน

ระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินกลยุทธ์ขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชน ในพื้นที่ หมู่บ้านแหล่ลิง ตำบลบ้านคู่ อำเภอสามารรถ จังหวัดร้อยเอ็ด กับ เด็ก 10 คน เยาวชน 10 คน และประชาชน 20 คน ที่เป็นกถุ่มเป้าหมาย จำนวน 40 คน โดยความสมัครใจ

2. ระยะเวลา 12 เดือน

3. พื้นที่การวิจัย

3.1 พื้นที่ขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ ตำบลบ้านคู่ อำเภอสามารรถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 11 หมู่บ้าน

3.2 พื้นที่ขับเคลื่อนนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ หมู่บ้านแหล่ลิง ตำบลบ้านคู่ อำเภอสามารรถ จังหวัดร้อยเอ็ด

สาเหตุที่เลือกพื้นที่ หมู่บ้านแหล่ลิง ตำบลคู่ อำเภอสามารรถ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นพื้นที่ในการขับเคลื่อนนวัตกรรม เพราะในพื้นที่แห่งนี้มีองค์กรทางสังคมที่เป็นของคนในชุมชนตั้งอยู่ในพื้นที่ และได้ดำเนินการจัดกิจกรรมดูแลเด็กและเยาวชนมาเป็นระยะเวลา 3 ปี และที่เลือกมาเพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรมด้านสุขภาวะของบุคคลในชุมชน เพราะต้องการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาวะของบุคคลที่ดีขึ้น

4. ฐานคิดในการออกแบบนวัตกรรม

4.1 พุทธธรรม ได้แก่ สัปปะโนธธรรม

4.2 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สุขภาวะของบุคคลในชุมชน หมายถึง บุคคลที่มีภาวะสุขภาพที่ดี ทั้ง 4 ด้าน คือ

ค้านกาย ค้านจิตใจ ค้านสังคมและค้านสติปัญญา ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในการดำรงชีวิตของคนในชุมชน ไม่สามารถที่จะแยกเรื่องใดเรื่องหนึ่งออกจากกัน โดย

1.1 สุขภาวะกาย หมายถึง การมีร่างกายที่แข็งแรง มีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ บริโภคอาหารปลดดภัย ได้รับอาหารบริสุทธิ์ และไม่เสพยาเสพติด

1.2 สุขภาวะจิตใจ หมายถึง การมีจิตใจที่มีความสุขในการดำเนินชีวิตและมีความสุขกับครอบครัว มีกำลังใจที่ดีจากครอบครัว ไม่ว่าพักผ่อนและผ่อนคลายความเครียด มีสามารถในการทำงาน มีธรรมะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

1.3 สุขภาวะสังคม หมายถึง การได้เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน ร่วมบำเพ็ญประโยชน์ให้กับชุมชน เป้าร่วมประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น ร่วมแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

1.4 สุขภาวะสติปัญญา หมายถึง การเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการมีภาวะสุขภาพดีทั้ง 4 ด้าน สามารถผสมผสานองค์ความรู้ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของชุมชนและประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต

2. กลยุทธ์การขับเคลื่อน หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่ทำให้การขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคลในชุมชนบรรลุตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ วิธีการแบบกลยุทธ์ทำให้สามารถวิเคราะห์เพื่อหาโอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง ของสภาพแวดล้อม ก่อนการดำเนินงานตามแผน

3. การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการทางสังคม ที่ประชาชน ทั้งระดับบุคคลและระดับกลุ่มคน หรือชุมชน ได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการจัดการ การใช้และรักษาทรัพยากร หรือปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในชุมชนหรือสังคมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตทางค้านเศรษฐกิจ และสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรี ในฐานะสามารถของสังคม

4. ศูนย์ตุ้มโอมลูกหลวงบ้านแหล่ลิง หมายถึง องค์กรอิสระหรือองค์กรที่ไม่เป็นทางการที่จัดตั้งขึ้นที่หมู่บ้านแหล่ลิง หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านคู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

5. เด็ก หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่สามารถอ่านออก เขียนได้ และเป็นสามารถของศูนย์ตุ้มโอมลูกหลวงบ้านแหล่ลิง ที่อยู่ในหมู่บ้านแหล่ลิง ตำบลบ้านคู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

6. เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 – 25 ปี และยังไม่ได้สมรส เป็นสามารถของศูนย์ตุ้มโอมลูกหลวงบ้านแหล่ลิง ที่อยู่ในหมู่บ้านแหล่ลิง ตำบลบ้านคู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด

7. ประชาชน หมายถึง บุคคลที่สมรสแล้วหรือบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และเป็นผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์ตุ้มโอมลูกหลวงบ้านเหล่าลิง

8. นวัตกรรม หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการใหม่ในการขับเคลื่อนสุขภาวะของบุคคล ในชุมชน ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น และสามารถส่งเสริม เด็ก เยาวชน และประชาชน มีภาวะ สุขภาพที่ดีได้

9. ชุมชน หมายถึง ชุมชนหนู่บ้านเหล่าลิง ตำบลบ้านคู่ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นชุมชนที่มีความพร้อมที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงตั้งใหม่ๆ มีการ แสดงออกความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และมีความสมัครสมานสามัคคีในชุมชน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เด็กและเยาวชนและผู้ปกครองในศูนย์ตุ้มโอมลูกหลวงบ้านเหล่าลิง มีสุขภาพที่แข็งแรง
2. เด็กและเยาวชนและผู้ปกครองในศูนย์ตุ้มโอมลูกหลวงบ้านเหล่าลิง มีความสามารถ ในการดูแลตนเองและครอบครัว ในการรักษาสุขภาพ
3. เกิดนวัตกรรมที่นำไปใช้กับคนในชุมชน เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะที่ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY